

Kinderen van de belofte

"Volgend jaar rond deze tijd zal ik tot u terugkeren en uw vrouw, Sara, zal een zoon krijgen!"
Genesis 18:10

Vele jaren nadat hij door God uit het land Ur was geroepen, kreeg Abraham het goddelijke bevel om met zijn zoon Isaak naar het land Moria te gaan. God zei: "Neem je zoon, je enige zoon - ja, Izaäk, van wie je zoveel houdt - en ga naar het land Moria. Ga en offer hem als brandoffer op een van de bergen die Ik je zal wijzen." Genesis 22:2

Na zijn aankomst op Moria bereidde Abraham zich voor om zijn geliefde zoon te offeren als bewijs van zijn grote liefde voor God. Maar op het cruciale moment werd de hand van Abraham door een engel tegengehouden om Izaäk te offeren (verzen 11,12). De engel sprak namens God en zei: "Omdat je mij hebt gehoorzaamd en zelfs je zoon, je enige zoon, niet hebt tegengehouden, zweer ik bij mijn eigen naam dat ik je zeker zal zegenen. Ik zal je nakomelingen ongeteld vermenigvuldigen, als de

sterren aan de hemel en het zand aan de kust. Jouw nakomelingen zullen de steden van hun vijanden veroveren. En door uw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden - omdat u mij gehoorzaam bent geweest." verzen 16-18

Niet door de wet

Later begrepen de Israëlieten hun unieke nationale status onder het Wet Verbond dat God door Mozes op de berg Sinaï had ingesteld. Het werd bevestigd dat zij het beloofde zaad waren en, als Abrahams natuurlijke afstammelingen, de enige erfgenamen waren van alles wat hem door God was beloofd. (Exodus 6:2-8). De apostel Paulus legt echter uit: "De belofte dat hij de erfgenaam van de wereld zou zijn, was niet aan Abraham of aan zijn zaad gedaan door de wet, maar door de gerechtigheid van het geloof. Want indien zij, die van de wet zijn, erfgenamen zijn, zo is het geloof nietig en de belofte zonder uitwerking; want de wet werkt toorn; want waar geen wet is, daar is geen overtreding. Daarom is het uit het geloof, opdat het uit genade zou zijn; opdat de belofte zeker zou zijn voor al het zaad; niet alleen voor datgene wat uit de wet is, maar ook voor datgene wat uit het geloof van Abraham is; die de vader van ons allen is." Romeinen 4:13-16

Het beloofde zaad

In de voorgaande verzen wijst Paulus erop dat het fundament van Gods beloften van een zaad niet op de Wet van Mozes rust, maar op het geloof van Abraham. De apostel leert verder , Het is niet alsof Gods woord gefaald heeft. Want niet allen die van Israël afstammen zijn Israël. Noch omdat ze zijn nakomelingen zijn, zijn ze allemaal Abrahams kinderen. Integendeel, door Izaäk zullen jullie nakomelingen worden gerekend. Met andere woorden, niet de kinderen door fysieke afstamming zijn Gods kinderen, maar het zijn de kinderen van de belofte die worden beschouwd als Abrahams nakomelingen. Want zo was de belofte vastgelegd: Op de vastgestelde tijd zal ik terugkeren en Sara zal een zoon krijgen. Niet alleen dat, maar de kinderen van Rebekka werden op hetzelfde moment verwekt door onze vader Izaäk." Romeinen 9:6-10

Het beloofde zaad dat alle geslachten op aarde zal zegenen is niet de natuurlijke Izaäk, want hij dient slechts als een beeld van een grotere geestelijke Izaäk. Het ware zaad - geestelijke Izaäk - zal uit zowel Joden als niet-Joden bestaan. Tijdens dit huidige Evangelie-tijdperk wordt dit geestelijke zaad op een nieuwe en speciale manier verwekt, zoals de

natuurlijke Izaäk werd verwekt door een specifieke belofte van God.

Belofte te Mamre

De belofte aan Abraham werd in Mamre gegeven en is voor ons opgetekend: "De HEER verscheen aan Abraham bij de grote bomen van Mamre, terwijl hij op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zat. Abraham keek op en zag drie mannen vlakbij staan. Toen hij hen zag, haastte hij zich van de ingang van zijn tent naar hen toe en boog zich laag bij de grond." Een van de mannen zei: "Waar is Sara, uw vrouw? En hij zei: Daar, in de tent. En hij zei: Volgend jaar rond deze tijd zal ik zeker tot u terugkeren en dan zal Sara, uw vrouw, een zoon krijgen. Sarah stond nu te luisteren bij de ingang van de tent, die achter hem was. Abraham en Sara waren al heel oud, en Sara was al voorbij de leeftijd om kinderen te baren "En God zei: Sara, uw vrouw, zal u een zoon baren, en gij zult hem Izaäk noemen." Genesis 18:1,2,9-11; 17:19

Paulus verkondigt dat het wonder en de belofte met betrekking tot Izaäk's geboorte dus de claim van de Israëlieten op een exclusief recht op het beloofde zaad van Abraham ongeldig maken. Noch de belofte aan Abraham en Sara, noch het kind dat zij vervolgens ter wereld bracht, waren producten

van de Wet, maar waren producten van hun geloof in de kracht van God. In zijn brief aan de Hebreeuwse broeders () benadrukt de apostel dat Abraham, Sarah en Izaäk betekenden dat de verlossing van de hele mensheid alleen door het vitale element van het geloof kan worden bereikt. Hij zegt: "Het was door geloof dat Abraham gehoorzaamde toen God hem riep om zijn thuis te verlaten en naar een ander land te gaan dat God hem als erfenis zou geven. Hij ging zonder te weten waar hij heen ging. En zelfs toen hij het land bereikte dat God hem beloofde, leefde hij daar door geloof, want hij was als een vreemdeling die in tenten woonde. En dat deden Isaak en Jakob ook, die dezelfde belofte erfden. Abraham keek vol vertrouwen uit naar een stad met eeuwige fundamenteën, een stad ontworpen en gebouwd door God. Het was door geloof dat zelfs Sara een kind kon krijgen, hoewel ze onvruchtbaar en te oud was. Ze geloofde dat God zijn belofte zou houden". Hebreeën 11:8-11

Denk aan de belofte

Toen hij de pure boodschap van het geloof predikte, werd Paulus hevig tegengewerkt door christelijke bekeerlingen uit het Jodendom die gehoorzaamheid aan zowel Christus als de Wet van

Mozes onderwezen. Om dit tegen te gaan verwijst de apostel naar de belofte en het wonder met betrekking tot Sara en de geboorte van Izaäk, en vraagt: "Zeg eens, jullie die onder de wet willen zijn, weten jullie dan niet wat de wet zegt? Want er staat geschreven dat Abraham twee zonen had, de ene van een slavin en de andere van een vrije vrouw. Zijn zoon bij de slavin werd geboren naar het vlees, maar zijn zoon bij de vrije vrouw werd geboren als gevolg van een goddelijke belofte. Galaten 4:21-23

Paulus onthult vervolgens de symbolische betekenis van Abrahams vrouwen. "Dit is allegorisch gesproken, want deze vrouwen zijn twee verbonden: één die voortkomt uit de berg Sinaï en kinderen baart die slaven zullen zijn; zij is Hagar. Deze Hagar is de berg Sinaï in Arabië en komt overeen met het huidige Jeruzalem, want zij is in slavernij met haar kinderen. Maar het Jeruzalem hierboven is vrij; zij is onze moeder. Want er staat geschreven: Verheugt u, onvruchtbare vrouw die niet baart; breekt op en roept, gij die niet weeën hebt; want talrijker zijn de kinderen van de verlatene dan van degene die een man heeft." verzen 24-27

Twee verbonden

Door Hagar, een slavin, te noemen en te zinspelen op Sara, een vrije vrouw, verwijst Paulus naar twee

vrouwen van Abraham. Dit zijn figuren, of symbolen, van twee verbonden. Het ene verbond maakt slaven door het vlees en wordt gekenmerkt door het letterlijke Jeruzalem. Het andere verbond bevrijdt door de geest en wordt gekenmerkt door het geestelijke Jeruzalem. Paulus zegt dat Hagar het Wetverbond vertegenwoordigt, dat degenen die eronder vallen bindt aan verordeningen die ze niet kunnen houden. Sarah daarentegen vertegenwoordigt een verbond van bevrijding waarin allen die eronder vallen vrij zijn van de eisen van die verordeningen. De apostel vermijdt met opzet de vermelding van Ketura, Abrahams derde vrouw (Genesis 25:1,2). Hoewel een derde verbond geïmpliceerd kan zijn door Ketura, zou het de focus van Paulus' onderwerp breder hebben gemaakt dan de twee punten die hij maakt. Ten eerste vertegenwoordigt het Wetverbond Israëls gebondenheid aan een norm die degenen die eronder vielen eeuwig veroordeelde. Ten tweede is er een ander verbond dat in het huidige Evangelie-tijdperk het vooruitzicht van vrijheid door Christus van alle veroordeling vertegenwoordigt.

Het Sarah Verbond

Paulus verklaarde dat het verbond dat door de trouwe Sarah wordt afgebeeld "onze moeder is".

Daarom kan het verbond waaruit het beloofde zaad zal worden voortgebracht met recht het Sarah Verbond worden genoemd, of zoals het soms wordt gezegd, het Sarah kenmerk van het Abrahamitische Verbond. Sinds Pinksteren worden toekomstige leden van de klasse van het beloofde zaad verwekt door de kracht van de Heilige Geest. Paulus identificeert deze geestelijke Izaäk-klasse, het zaad van de belofte, als bestaande uit Christus en allen die Hem in dit tijdperk "toebehooren". "De beloften zijn gesproken tot Abraham en zijn zaad. Hij zegt niet: En tot het zaad, als een verwijzing naar velen, maar eerder naar één: En tot uw zaad, dat wil zeggen Christus. ... Want u allen, die in Christus gedoopt bent, hebt u met Christus bekleed, ... want u bent allen één in Christus Jezus. En als u bij Christus hoort, dan bent u Abrahams nakomelingen, erfgenamen volgens de belofte." Galaten 3:16,27-29

De volgelingen van Christus die trouw blijven, zullen samen met hem het ware beloofde zaad vormen - de grotere Isaak - dat "alle geslachten der aarde" zal zegenen. (Handelingen 3:25). Deze getrouwen zijn de heiligen van God. Zij worden verwekt, gevoed en tot voltooiing gebracht in de figuurlijke schoot van het verbond van Sarah, dat ook wordt beschreven als een verbond van offers. "Verzamel mijn heiligen tot Mij, zij die met Mij een

verbond hebben gesloten door offers te brengen." Psalmen 50:5

De apostel herinnerde de Judaïstanten eraan dat het offerverbond van Sarah eeuwen eerder beeldend was voorspeld, en hoewel het lange tijd onvruchtbaar was, zou het mettertijd grotere vruchten dragen dan het Wetverbond waaraan de Joden zo ijverig en verkeerd toegewijd waren. Zich richtend tot hen die verwekt zijn door de Heilige Geest van God, zegt de apostel direct: "Wij nu, broeders, zijn, zoals Izaäk was, kinderen van de belofte." (Galaten 4:28). (Galaten 4:28). Paulus verwijst dus niet naar de belofte in het land Moria - Genesis 22 - die betrekking heeft op Abraham, maar naar de belofte in het land Mamre - Genesis 18 - die betrekking heeft op Sara die Izaäk baarde, een kind van de belofte.

Uitgeworpen slavin

In zijn brief aan de Galaten gaat Paulus door met het tegenspreken van de leer van de Judaïstanten. Hij spreekt over de geschiedenis van het conflict binnen Abrahams gezin, waarin het kind van het vlees, Ismaël, het jongere kind, Isaak, vervolgde, dat door de kracht van God was verwekt. Dit resulteerde in de verstoting van het vleselijke kind en zijn moeder Hagar. De apostel zegt: "Zoals toen hij, die naar het

vlees geboren is, hem vervolgde, die naar de Geest geboren is, zo is het ook nu. Maar wat zegt de Schrift? Verdrijf de slavin en haar zoon, want de zoon van de slavin zal geen erfgenaam zijn met de zoon van de vrije vrouw. Zo zijn wij dan, broeders, geen kinderen van de slavin, maar van de vrije." Galaten 4:29-31; Genesis 21:9,10

Een speciale schepping

Izaak werd onder buitengewone omstandigheden verwekt en geboren. Hij was een speciale schepping van Gods kracht op Sara's schoot. Paulus maakt duidelijk dat dit ook geldt voor de geestelijke Izaak. Deze geestelijke klasse van zowel Joden als heidenen, met Christus Jezus als hoofd, is verwekt door de kracht van God. (Galaten 3:28). Een duidelijk "nieuwe schepping" wordt gevoed en ontwikkeld in de beschermende schoot van het Sarah Verbond (2 Korintiërs 5:17). Voortgebracht in de eerste opstanding, eerst het hoofd, onze Heer Jezus, en daarna zijn trouwe "lichaamsleden", zal het voltooide geestelijke zaad de hele mensheid zegenen tijdens de Messiaanse koninkrijksregering van Christus. (1 Korintiërs 12:12,27; Kolossenzen 1:18; Openbaring 20:6). Paulus stelt de zaak zo, dat God "alles onder zijn [Jezus] voeten heeft gelegd en Hem heeft gegeven tot hoofd over alles voor de gemeente, die

zijn lichaam is, de volheid van Hem die alles in allen vervult." Efeziërs 1:22,23

De Christus

De grotere Izaäk-klasse moet een collectief, geestelijk zaad zijn dat niet alleen uit Joden bestaat, maar uit mensen uit alle volken die het geloof van Abraham hebben. Deze geestelijk verwekte broeders in Christus zijn de beloofde vrucht van een symbolische schoot - het Sarah Verbond van vrijheid. In deze figuurlijke schoot zal de Christus, hoofd en lichaam, worden voortgebracht om alle geslachten op aarde te zegenen met een "Nieuw Verbond". (Jeremia 31:31-34). Dit kan goed worden weergegeven door Abrahams derde vrouw Ketura, wijzend op een verbond dat gedurende de duizend jaar van het Messiaanse koninkrijk onder de hele mensheid zal worden bemiddeld. Hebreeën 12:24

Het "overkoepelende" Abrahamitische verbond houdt de belofte in dat alle volken op aarde gezegend zullen worden door dat geestelijke zaad, zodra het voortgebracht is uit het kenmerk van het verbond met Sara. Alles wat betrekking had op Izaäk als het kind van de belofte was afhankelijk van Sarah's geloof dat het voor God mogelijk was om te doen wat Hij had beloofd. Evenzo zal de grotere Isaak - het

Christushoofd en -lichaam - die tijdens het huidige christelijke tijdperk is verwekt, door het geloof worden verlost tot eeuwig voordeel van allen. Efeziërs 2:6-9; 1 Johannes 5:4

"Zalig en heilig zijn zij die deel hebben aan de eerste opstanding. De tweede dood heeft geen macht over hen, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn en duizend jaar met Hem regeren." (Openbaring 20:6). (Openbaring 20:6). "Dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis Israëls maken zal, zegt de Here; Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen en ze in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn: En zij zullen niet een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder leren, zeggende: Ken de Here; want allen zullen Mij kennen, van den minste tot den grootste." Hebreëën 8:10,11